יש דחוי בדמים א)אמר עולא אמר רבי יוחנן *אכל חלב והפריש קרבן והמיר דת א] וחזר בו ב)הואיל ונדחה ידחה איתמר נמי אמר ר' ירמיה אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן ג)ב)אכל חלב והפריש קרבן ונשתטה וחזר ונשתפה הואיל ונדחה ידחה וצריכי דאי אשמעינן קמייתא משום דהוא דחי נפשיה בידים אבל הכא דממילא אידחי כישן ב] דמי ואי אשמעינן הכא משום דאין בידו לחזור אבל הכא דיש בידו לחזור אימא לא צריכא בעי רבי ירמיה אכל חלב והפריש קרבן והורו בית דין שחלב מותר וחזרו בהן מהו מי הוי דחוי או לא הוי דחוי אמר ליה ההוא סבא כי פתח רבי יוחנן בדחויין מהא פתח מאי טעמא ג] התם גברא אידחי קרבן לא אידחי הכא קרבן נמי ד] אידחי: אמר שמעון בן עזאי מקובלני מפי שבעים ושנים זקן כו': למה לי למתנא שבעים ושנים זקן דכולהו בחדא שיטתא ה] הוו קיימי: לא הוסיף בן עזאי אלא העולה: אמר רב הונא מאי טעמא דבן עזאי ו)עולה הוא אשה ריח ניחוח לה' היא לשמה כשרה שלא לשמה פסולה אשם נמי כתיב ביה הוא ז)ההוא לאחר הקטרת אימורים הוא דכתיב האי נמי לאחר הקטרת אימורים הוא דכתיב תרי הוא כתיבי גבי אשם ח)נמי תרי הוא כתיבי אלא בן עזאי בקל וחומר מייתי לה ומה חטאת שאינה כליל שחטה שלא לשמה פסולה עולה שהיא כליל לא כל שכן מה לחטאת שכן מכפרת פסח יוכיח מה לפסח שכן זמנו קבוע חטאת תוכיח ט)וחזור הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן שהן קדשים ושחטן שלא לשמן פסול אף אני אביא עולה שהיא קדשים ושחטה שלא לשמה פסולה י)מה להצד השוה שבהן שיש בהן צד כרת בן עזאי

מלקרב לעולם אפילו לאחר פסח דכל יג] מותר הפסח הוי שלמים ונקיבה לשלמים מיהא חזיא דקתני מתני' דמיה לשלמים אבל איהי גופה לא אלמא אלימא קדושת דמים לומר בה תורת דחוי ולא אשכחינן תנאי דפליגי בהא מילתא מיהו בהא מילתא יד] טובא אתא לאשמועינן טו] ורבינו חננאל מפרש **יש דיחוי בדמים** כלומר טז] דדמים דחוים (והדיחוי בדמים) שלא יקריב מן הדמים קרבנו שהיה בדעתו להפריש כמו יש דחוי בדמים דמי שהיה טמא (פסחים דף צח.) דתנן התם גבי מפריש נקבה לפסחו ירעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו שלמים ור"ש יז] נמי פי' כן התם יש דחוי בדמים אפילו הדמים דחויין שאין מביאין מהן פסח שהיה דעתו כן בשעת הפרשה מיהו אינו כן אלא מביא מן הדמים פסח כדתניא פ' בתרא דכריתות (דף כח.) המפריש נקבה לפסחו ירעה עד שיסתאב ותימכר ויביא בדמיה פסח ומתוך הך ברייתא רבינו שמואל מוחק בפרק מי שהיה טמא (פסחים דף צח.) שלמים וגרים יביא בדמיה פסח אמנם אין גירסא זו נכונה דאם כן היכי קאמר בגמרא ש"מ יש דחוי מעיקרו [ויש] דחוי בדמים [ובעלי] חיים נדחין הלא כי נמי בעלמא אין דחוי אין יכול להקדיש איהי גופה פסח שהרי נקבה היא ובפסח כתיב זכר תמים בן שנה א"כ על כרחך התם פ' מי שהיה טמא גרסי' שלמים ור"ת אומר דאין למחוק הספרים ל) דבאלו קדשים אמרי' המפריש נקבה לפסחו תרעה ויביא בדמיה פסח נשתיירה אחר הפסח תרעה עד שתסתאב וימכר ויביא בדמיה שלמים ומתני' דמי שהיה טמא בכה"ג איירי בנשתיירה אחר הפסח ופירוש של יש דחוי בדמים הוי יש דיחוי בדבר שאין בו רק קדושת דמים ולא קדושת הגוף ול"ע בההיא מ) דכריתות א"ר אלעזר א"ר אושעיא מטמא מקדש עשיר כו' ומתיב רב עוקבא המפריש נקבה לפסחו תרעה יח] ילדה זכר ירעה ויביא בדמיו פסח כו' ר"ש אומר הוא עצמו יקרב פסח ומשני כי אמרינן לרבנן ור"ש ס"ל דבע"ח אין נדחין דתניא מת אחד מהם מביא חבירו שלא בהגרלה דברי ר"ש והשתא מאי ס"ד מעיקרא דפריך מר"ש לסייעי' מרבנן וי"ל יט] דת"ק נמי מודה דבע"ח אין נדחין והא דקאמר ירעה טעמא כרבי אלעזר דתמורה פ' אלו קדשים (דף יח:) דתנן המפריש נקבה לעולה וילדה זכר ירעה רבי אליעזר אומר אף הוא עצמו יקרב עולה ומפרש בגמרא דגבי מפריש נקבה לפסחו וילדה זכר לא הוה א"ר אליעזר הוא עצמו יקרב פסח דגמירי למקום שהמותר הולך שם הולד הולך ולפני הפסח לאימיה קדשה לדמי פסח שלא היה יכול להמתין עד שתלד הזכר ויקריבנו פסח ולכך ולד נמי לדמי פסח אע"ג דקסבר בע"ח אין נדחים ומיהו קשה אדפריך ליה מברייתא דכריתות לסייעיה מת"ק דרבי אליעזר דתמורה דלית ליה בעלי חיים נדחין דקאמרי במפריש נקבה לעולה וילדה זכר ירעה וממתניתין דפסחים ופלוגתא כ] דתנאי ביומא (דף סד:) ועוד קשה היכי מייתי מההיא דמת אחד מהם דלית ליה לר"ש דאין נדחין דלמא שאני התם דלא דחייה בידים ועוד קשה היכי מייתי כא] מההיא דרבי אליעזר דפשיטא ליה התם כב] דבעלי חיים נידחים ולעיל מבעיא ליה התם בכריתות (דף כ.) ובתמורה פירשתי כג] לפני רבינו לחידושא דרבי יוחנן הוי אע"ג דבידו לתקן וליקח חליה השני וכן רבי כד] אלעזר אמר רבי אושעיא פ' בתרא דכריתות בידו להפקיר נכסיו והוי עני והוה לאוי הקן שהפריש ומיהו אין בידו כ"כ כמו נפגם המזבח בריש כה] פ' קדשי קדשים (לקמן דף נט.) דחוי מעיקרו הוא וכשר כו] [והכא] לכ"ע משמע דכשר דבידו לתקן כדאיתא פרק לולב הגזול (סוכה דף לג.) ולכך נמי נקט רבי יוחנן אכל חלב והפריש קרבן והמיר דתו וחזר שידחה דהוה ליה נראה ונדחה ולא נקט שהפריש קרבן לאחר שהמיר דתו דההוא כשר כיון דבידו לתקן בקל כמו נפגם המזבח וגם דחוי מעיקרו דכשר ובכריתות פ' בתרא דפריך לר' אושעיא מר' שמעון ולא מייתי ליה סייעתא מרבנן משום דעד כאן לא פליגי רבנן ואמרי שנדחה משום דאין בידו לתקן כלל בשעת הקדש שהיא נקבה לפסחו אבל היכא שבידו לתקן קצת כגון מטמא מקדש עשיר שהפריש קן דאי בעי מפקר נכסיה מודה דלא הוי דיחוי כל זה פי' רבינו הקדוש זצוק"ל וקשה לי על זה מאי פריך לעיל אי אפרשיה מנפלא דחוי מעיקרו הוא הלא בידו להשהותו עד חלות כמו הקדיש חובות בגלגל דכשירין כז] בשילהי פרק אחרון (לקמן קיד.) וכן אותו כח] ולא בנו: **וש"מ** דחוי מעיקרו הוי דחוי. תימה דגבי הדס אמרינן פ' לולב הגזול (סוכה דף לג:) היכא (דאשכחן) דאשחור מערב יו"ט דדחוי מעיקרא לא הוי דחוי וי"ל דשאני התם דבידו לתקנו תדע דגבי לולב כט] שנקטם ראשו [מעי"ט] ועלתה בו תמרה [בי"ט] מיבעיא ליה אי יש דחוי אי לאו [ולא] פשטינן לה ל] מהא משום דנקטם אין בידו לתקנו וא"ת מ"ט דר' יוחנן דאמר דחוי מעיקרו הוי דחוי לילף ממחוסר זמן דלא הוי דחוי כדאמר בפ' שני שעירי (יומא דף סד.) וי"ל דשאני מחוסר זמן דמחזר [ונראה] ממילא וא"ת אמאי איצטריך לרבי יוחנן מיעוטא דמום בם הני הוא דכי עבר מומם ירצו הא כל הדחויים אם עבר מומם לא] לא ירצו הואיל ונידחו אידחו הא מום לב] עובר לא ילפינן [דלדחין] דלא הוי דחוי דהתם ממילא הוי וי"ל דליכא מום דאינו עובר אלא על ידי * רפואה: **הכא** קרבן אידחי. וגרע מלאידחי גברא והא דמשמע איפכא בהוריות פ' בתרא (דף יא.) גבי נשיאות מהו שתפסיק לא דמי דהתם לא אידחי קרבן מן החלב שאכל דעדיין הוא חייב קרבן ור"ת פירש איפכא דגבי הורו ב"ד לא היה דחוי לג] דנגברא אידחי שאינו יודע אם פטור אם לאו קרבן לא אידחי דאי לא דהתירו ב"ד היה קרב ומאלא שלא היה דחוי אלא ע"י טעותו אבל הכא אפילו קרבן נמי אידחי דכיון שהוא שוטה או מומר פטור הוא לכולי עלמא: **בן** עזאי בק"ו מייתי לה. אף ע"ג דפסול שלא לשמן לד] מוליהו מידי פגול דבעינן ס) שיהיו כל מתירים בכשרות לא דמיא להא דאמר בפ"ק לה] דפסחים (דף יח) כל דין שתחילתו להחמיר וסופו להקל אינו דין תימה ובן עזאי אי דריש ע) אותה לשמה כשרה שלא לשמה פסולה הא שאר קדשים כו' קל וחומר מאי אהני ליה ואי לא דריש א"כ אשם לו] ליעכב מהיקשא דכחטאת וכאשם: **מה** להצד השוה שבהן יש בהן צד כרת. תימה ולר"א דפסל חטאת ואשם ליפסול נמי עולה ותיתי מחטאת ואשם [ופסח] וי"ל דשייך קצת צד כרת באשם משום דליכא אשם תלוי ומיהו לא שייך כמו בחטאת ופסח כדמוכח לעיל (דף י:):

יש דחוי בדמים. יש תורת דחוי בקדושת דמים אע"פ שאינה קדושת הגוף כגון הכא שהקדיש ו] חליה (א) לא קדשה אלא לדמיה שהרי אין לו חלק [אלא] במליה ואין קדושה ראויה לפשוט בכולה על פיו ולפי' הכי שייך בה דחוי ותדחה עולמית ולא אמרי' לא אלימא קדושת דמים ליפסל משום דחוי. לישנא אחרינא יש דחוי. בשביל הדמים שלא פרע לקנות חליה של חבירו שלא היתה קנויה לו כשהקדישה שעדיין לא קנה חליה משל חבירו. ואינ"ו נרא"ה למור"י: **והמיר דת.** נדחה מקרבן כהכל ז] שוחטין (חולין ה:) מעם הארץ פרט למומר: **ונשתטה.** נדחה דבעינן דעת במסכת ערכין בפ' האומר משקלי עלי (דף כא.): **נשתפה.** שקט משעמומו כגון ח] על הר נשפה (ישעיה יג) דמתרגם על טורא שליא: **הורו ב"ד שחלב מותר.** נדחה לו דאילו עבר השתא לאו בר קרבן הוא דאמרינן בהוריות (דף ב:) יחיד שעשה בהוראת ב"ד פטור: **מהא פתח.** ודורש בו שידחה: **התם.** גבי מומר ושוטה גברא אידחי מקרבן קרבן לא אידחי תורת חטאת וזאת לא נדחת מישראל מן הכשרין אבל הכא תורת קרבן זה נדחית מן הכל: **למה לי למיתני זקן.** ליתני זקנים: **בחדא** ט]. בישיבה אחת היו יושבין וכולן היו כאיש אחד י]: **לאחר הקטרת אימורין כתיב.** וליכא למידרשיה לעיכובא דעצמו יא] שלא הוקטרו אימוריו כשר והאי הוא ע) דדרשינן למילתא אחריתי: **תרי הוא כתיבי.** ואם אין השני ענין לאחר הקטרה דהא כתיב חד תנהו ענין לעבודת דם ולפסול בשלא לשמן. חד הוא כתיב באיל עולה של מילואים בואתה תצוה פ) וחד הוא כתיב בויקרא (א) גבי עולת בן צאן: **אשם נמי תרי (אשם) הוא כתיבי.** חד בצו את אהרן צ) אחר הקטרה וחד בויקרא ק) אשם הוא אשם יב] לה' ואע"ג דליכא חד מינייהו דכתיב גבי עבודת דם תן האחד באשם אינו ענין לכך כדאמרת בעולה:
לד

עין משפט נר מצוה

לא א ב מיי' פ"ג מהל' שגגות הלכה ח ותלת כרי':

◆

תורה אור השלם

1. וְהַקֶּרֶב וְהַכְּרָעַיִם יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: ויקרא א, יג

◆

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה יש דחוי וכו' דלא קדשה וכו' אין לו חלק בחליה של חבירו אלא:

◆

גליון הש"ס

[תוס' ד"ה וש"מ וכו' דאיבא מום דאינו עובר אלא ע"י רפואה. עי' בכורות דף לח ע"ב תוס' ד"ה וסימנך וכו']:

◆

מוסף רש"י

יש דיחוי בדמים. אפילו דבר שלא קדש תחלה להקרבת גופו אלא לדמיו, כגון הקדיש חליה וחליה השני חולין, דחוי ליקרב לגופו בתחילת הקדשו אינו קרב עוד לעולם דהואיל ונדחה ידחה. ולא תימא אין דיחוי בקדשים אלא הקדיש לגופו ונדחה מהקרבה אבל קדושת דמים לא אלימא למימר ביה תורת דחוי, ואף אתיא לה שעת הכשר הקרבה כגון הכא לחזור ולקח חליה תקרב (פסחים צח.) **אבל חלב והפריש קרבן והמיר דת.** הואיל ונדחה הקרבן כשהמיר דמו דאין מקבלין קרבן מן המומרים כדתניא מעם הארץ פרט למומר בפרק קמא דחולין אבל חלב והפריש קרבן ונשתטה. שוטה נמי לאו בר כפרה הוא, דיקריב אותו לרצונו כתיב: **בישן דמי.** ככל אדם הישנים בלילה ואותם נדחים בכך לאחר שניעורו (הוריות ח:): **שיש בהן צד כרת.** חטאת באה על שגגת כרת ופסח חייבים עליו כרת [illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מסורת הש"ס

א) סנהדרין מז. הוריות יא. כריתות ז., ב) ירוש' גיטין פ"ז ה"א, הוריות פ"א ה"ב., ג) [נדרים לו. סנהדרין סט], ד) לעיל י:, ה) [עי' בתוספות ב"ב קיג. ד"ה תרוייהו נמי], ו) [קידושין ה: כח. וש"נ], ז) [לעיל י:], ח) [לעיל ה:], ט) שמות כט, יח, י) ויקרא ז, ה, כ) ה, יט, ל) תמורה יט., מ) דף כח., נ) לקמן כט., ס) לעיל ז

◆

שינויי נוסחאות

א] בכתה"י ודפה"י ונשתמד. ולפנינו ע"פ הגנוזר: ב] אימא כישן כצ"ל (שיח). ובכתה"י דממילא אימא כישן: ג] כ"ה הכי השתא, ותיבות מאי טעמא נמחק (כי"צ) ולפי"ז קושיא היא, ובסברת ר"ת דבהורו ב"ד הוי חידוש טפי, דקרבן לא אידחי. [ויתכן שהרמב"ם גרס כן ומיושב תמיהת מהר"ע והספ"א אמאי לא הניא הא דהורו ב"ד רק הא דנשתמד ונשתטה]: ד] בתוס' ליתא תיבת נמי. ועי' פ"מ וחי"נ שאכן תוס' ל"ג תיבה זו: ה] כ"ה שעתא (שיח. וכ"ה ברש"י כ"י), ודלא כלהלן אותיות ס' י': ו] כשהקדיש חציה לא הקדישה כו' כצ"ל (שיח): ז] כדתניא בהכל כצ"ל (שיח): ח] צ"ל כמו (שיח): ט] בחדא שעתא כצ"ל (שיח): י] בכתה"י וכולן הורו כאיש אחד. בכ"ס טוסף ל"א גרסינן בחד שיטתא הוו קיימי שיטה אחת אמרו כולם והסכימו לדעת אחת: יא] צ"ל דהוא עצמו (שיח): יב] כדי' אשם אשם לה'. וכ"ה במקרא: יג] צ"ל אע"ג דכל (צ"ק): יד] תיבות בהא מילתא נמחק (צ"ק): טו] בכ"ת נוסף עכ"ל, והיינו לשון רש"י בתפר': טז] כלומר הדיחוי בדמים שלא יקריב כצ"ל (שמ"ב): יז] צ"ל ורש"י (שעיב). כדיו ורבי' שמשון: יח] תיבת תרעה נמחק (שיח): יט] וי"ל דס"ד דת"ק כצ"ל (שיח): כ] צ"ל ומפלוגתא (שיח): כא] תיבות היכי מייתי נמחק (בהיו). כ"ה ועי"ק היכי מייתי ההיא (שמכ"י): [illegible]

◆

ליקוטים

[illegible]

[illegible]